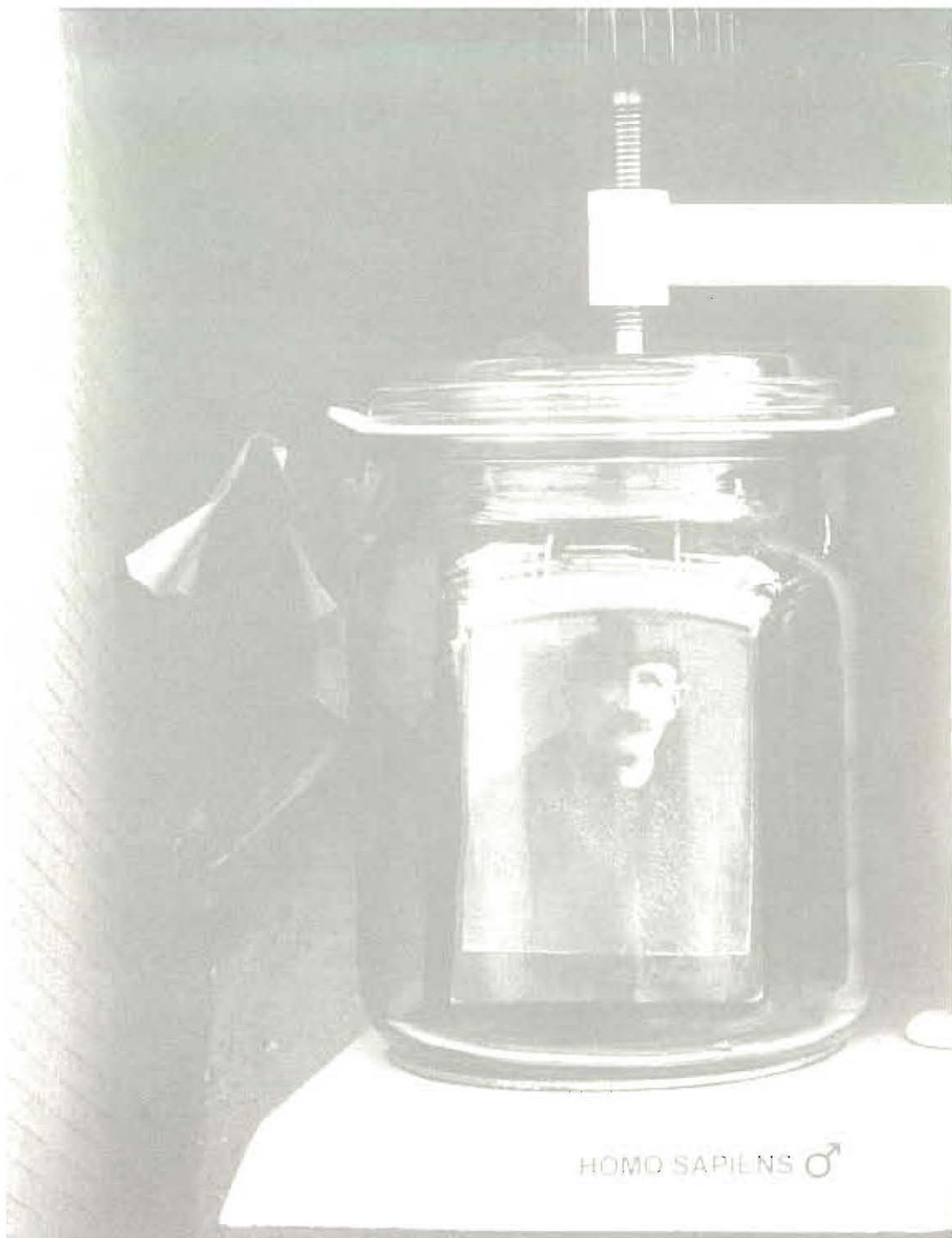


HOMO SAPIENS ♀

GALERIE ▣ ZBIGNIEW SEJWA · RELIQUIAR



RELIQUIAR

Als ich 1996 die Fotoausstellung von Zbigniew Sejwa „Spuren der einfachen Menschen“ sah, empfand ich sie als eine geschlossene Einheit, als endgültigen Kunsta Ausdruck, zugleich sah ich einen Zusammenhang mit einer früheren Exposition unter dem Titel „Bruchstücke des Gedächtnisses“. In der letztgenannten wie auch in der jüngeren Ausstellung ist der Mensch Gegenstand der sich in den Fotos reflektierenden Anschauung. Wie in der früheren Ausstellung hat er ein weiteres Mal seine Anschauung in Bezug auf eine Sache in einem emotionalen, außerverbalen Kommentar versteckt. Menschliche Schicksale sind Gegenstand der Handlung geworden, visuell wahrnehmbar gemacht durch schönes Fotografieren. Heute erleben wir die Eröffnung der Ausstellung „RELIQUIAR“ in der Galerie im Schloß des Brandenburgischen Freilichtmuseums Altranft, und ich stelle fest, Sejwa fügt wiederum die Komponenten seiner Ausstellung zu einem Kunstganzen. Und ich halte seine Ankündigung für wahrscheinlich, daß er die Ausstellung „RELIQUIAR“ erstmal als die dritte und letzte Folge seines Vergessenheitszyklusses ansieht.

Was ist ein Reliquiar?

Wörterbücher besagen, der Begriff meine eine Art der Lipsantheke: er

RELIKWIARZ

Kiedy w 1996 roku oglądałam wystawę prac fotograficznych Zbigniewa Sejwy „Ślady zwykłych ludzi“, myślałam o niej w kategoriach całości zamkniętej – jako o skończonej wypowiedzi artystycznej, choć oczywiście bardzo kusząca była możliwość zinterpretowania tej ekspozycji w kontekście wcześniejszego – z 1994 roku – pokazu, zatytułowanego „Okrucy pamięci“. Tam i tu zarówno podmiotem jak przedmiotem widzenia był człowiek. Jeśli jednak w „Okrucach...“ autor dokonał rodzaju autowiwisekcji poetyckiej, to w „Śladach...“ swoją egotyczną funkcję podmiotu lirycznego ukrył w emocjonalnym, choć pozawerbalnym, komentarzu do przedmiotu. Przedmiotem zaś uczynił ludzki los, widziany poprzez pięknie fotografowane, choć pozornie banalne czy mało znaczące zazwyczaj ślady, bądź też okrucy, rzeczy, stanów i czasów przeszłych.

Dziś, w przeddzień otwarcia kolejnej autorskiej wystawy prac Zbyszka „RELIKWIARZ“ w Brandenburgisches Freilichtmuseum w Altranft, uzmysławiam sobie, że Sejwa kolejnymi wystąpieniami buduje spójną wypowiedź artystyczną i znajduję potwierdzenie tego przypuszczenia u autora: „RELIKWIARZ“ jest trzecią i ostatnią częścią cyklu o przemijaniu.

meine eine Schatulle, eine Büchse, ein kleines Gebäude, er meine Dinge zur Aufbewahrung von Reliquien, die Hinterlassenschaften von jenen Menschen sind, die wir für Heilige halten, deren Hinterlassenschaften als Kostbarkeiten angesehen und entsprechend behütet werden.

Den Autor und uns interessiert die Grundbedeutung dieses Begriffes. Sejwa baut in der Galerie Altranft einen Etagenreliquiar im allgemeinen Sinn: Die Räumlichkeit der Galerie wird zum Reliquiar, dessen Inhalt aus Gläsern besteht, in denen, wie biologische Zeigeobjekte, Fotos diverser berühmter und unbekannter Menschen plaziert sind.

Aufnahmen sind „Zeichen“, sind „Ikonen“ von Menschen, von Personen, von denen jede der Persönlichkeit nach einmalig, nicht wiederholbar, deshalb auch heilig ist. Dabei ist jedes Stückchen und jede von Sejwa nachgezeichnete Spur einmalig und hat den enormen Wert einer Reliquie.

Solche Assoziationsbrücken baut diese Ausstellung von Zbigniew Sejwa. Zusätzlich hat sie auch eine philosophische Dimension, die solchen Assoziationen eine Basis gibt.

Das Gefangensein der Foto-Reliquien in den Gläsern, ihr dadurch bedingtes Schicksal, in der Flüssigkeit endlos zu verblassen, weist hin auf die Kraft des Gedächtnisses, denn nur das Gedächtnis vermittelt uns das Sein der Dinge, in unserem Gedächtnis bestehen Dinge fort; was in unserem Gedächtnis aufgehoben ist, überlebt sich mitunter selbst, das um so mehr,

Czym jest relikwiarz? Słowniki wyjaśniają, że to rodzaj lipsanoteki: szkatułka, puszka, medalion, mała budowla służąca do przechowywania relikwii, czyli jakichś szczątków ciała osób uważanych za święte, a w sensie przenośnym – drogich pamiątek. Autora i nas interesuje znaczenie podstawowe.

Sejwa tworzy relikwiarz piętrowy – w sensie ogólnym jest relikwiarzem cała przestrzeń wystawy, którą wypełniają szeregi pojedynczych relikwiarzy w postaci „słoi z formaliną“, w których jak biologiczne preparaty umieszczono fotografie rozmaitych, znanych i nieznanym osób. Fotografie są naturalnie „znakami“, „ikonami“ ludzi, a człowiek w koncepcji personalistycznej jest niepowtarzalną i wyjątkową całością i w takim sensie – świętością. Wobec tego każda jego cząstka czy pozostałość ma walor relikwii. Takie skojarzeniowe pomosty tworzy ostatnia wystawa Zbyszka Sejwy. Dodatkowy wymiar filozoficzny tych skojarzeń wynika z cech samej materii, z zachowania się „relikwii“ pod wpływem działania płynu, splekającego obraz aż do całkowitej nieczytelności, co z kolei ujawnia potęgę pamięci, bo jedynie ona utrwała dawny stan rzeczy, nawet jeśli jest to tylko pamięć fotografii.

To koncepcja romantyczna i Zbyszek ma chyba świadomość neogotyzyzmu, skoro we wszystkich częściach swojego tryptyku z lat 1994 – 1998 poszukuje obrazów prewerbalnych, znaczących więcej niż słowo, ukrytych ZA obrazem i słowem, a więc ZA

wenn ein Foto unserem Gedächtnis eine Stütze ist. Dem liegt eine romantische Konzeption zugrunde, und Zbyszek hat die Selbstwahrnehmung des Neogotizismus, wenn er in allen Teilen seines Triptychons aus den Jahren 1994 bis 1998 nach preverbalen, mehr als ein Wort bedeutenden, HINTER Wort und Bild, HINTER einer Expressionsmaske versteckten Ausdrucksmöglichkeiten sucht. Ist Sejwa Anhänger der Postmoderne? Bei seiner Sensibilität und Aufnahme-fähigkeit für gegenwärtige Kultur – sicherlich ja. Auch hinsichtlich seines Verhältnisses zum kulturellen Erbe. Im Gegensatz zu anderen Künstlern, die sich von der Postmoderne tragen lassen – besticht Sejwa jedoch nicht durch Mangel an Form und Sinn.

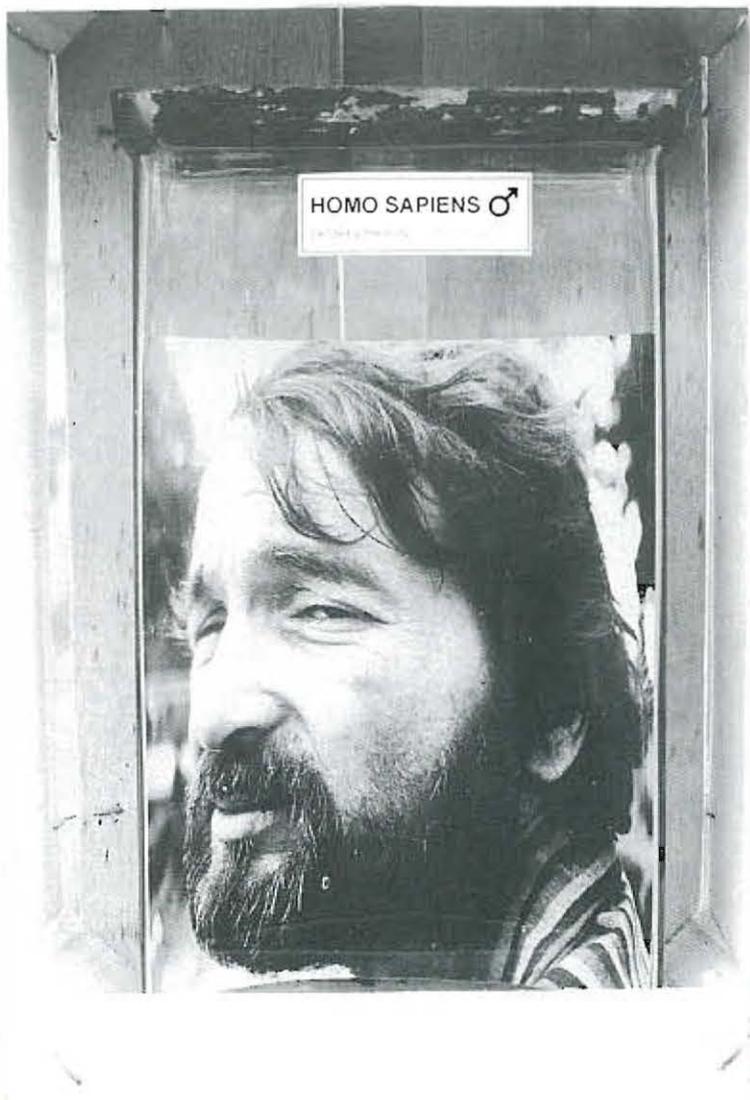
maską ekspresji. Takie pomysły odsyłają także do poglądów Julii Kristevej, na którą powołują się chętnie teoretycy postmodernizmu. Czy Sejwa jest postmodernistą? W tym sensie, że ma świadomość i wrażliwość na stan współczesnej kultury – zapewne tak. W tym sensie, że w twórczości przywłaszcza sobie przeszłość kultury, odzwierciedlając jednocześnie doznania końca wieku i końca tysiąclecia – zapewne też. Natomiast w przeciwieństwie do wielu artystów, przypinających sobie szyld postmodernizmu, nie epatuje Sejwa brakiem formy i brakiem sensu.

Dr. Gabriela Balcerzakowa









ZBIGNIEW SEJWA

ul. Lipowa 1A
66-400 Gorzów Wlkp.



Geboren 1952 in Gorzów Wlkp.
Absolvierte die Pädagogische Hochschule in Zielona Góra und das Höhere Fotografie-studium in Warszawa. Mitglied des Verbandes der Polnischen Fotokünstler.
Tätig auch als Fotoreporter.

Einzelausstellungen (Auswahl):

- 1981 „Fotografie auf dem Bürgersteig“, Gorzów Wlkp. Centrum
- 1982 „Fotografie II – in der Stadt“, Int. Presseclub Gorzów Wlkp.,
- 1986 „Die Wand“, „Fotoverbot“, FF – Galerie Łódz,
- 1994 „Gedächtniskrümchen“, Kleine Galerie Gorzów Wlkp.; Galerie des hl. Lucas Glogów,
- 1996 „Spuren gewöhnlicher Menschen“, Kleine Galerie d.AB Gorzów Wlkp.; Grodigalerie, Bad Freienwalde; „Presse-Fotografie“, Galerie im Rathaus Gorzów Wlkp.
- 1998 „Spuren gewöhnlicher Menschen“, Städt. Fotogalerie Rzeszów „Reliquiar“, Fotoinstallation, Galerie im Schloß Altranft (Oderbruch)

In den Jahren 1976 – 1989 war Zbigniew Sejwa an vielen Fotoausstellungen, u.a. der Gorzower Fotogesellschaft und der jährlich in Gorzów stattfindenden „Konfrontation“, beteiligt. Diese Gorzower „Konfrontation“ ist die bedeutendste Fotoausstellung Polens.

Urodzony 1952 r. w Gorzowie Wlkp. Absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze i Wyższego Studium Fotografii w Warszawie. Członek Związku Polskich Artystów Fotografików. Pracuje również jako fotoreporter. Udział w wielu wystawach zbiorowych, m.in. Gorzowskiego Towarzystwa Fotograficznego i Gorzowskich Konfrontacjach Fotograficznych.

Najważniejsze działania, wystawy indywidualne:

- 1981r. „Fotografia na chodniku“, Gorzów Wlkp. centrum
- 1982r. „Fotografia II – w mieście“, klub MPIK Gorzów Wlkp.,
- 1986r. Fotografie „Ściana“, „Zakaz fotografowania“, FF – Galerie Łódz,
- 1994r. „Okrucy pamięci“, Mała Galeria BWA-GTF Gorzów Wlkp.;
- Galeria św.Łucasza, Glogów,
- 1996r. „Ślady zwykłych ludzi“, Mała Galeria BWA-GTF Gorzów Wlkp.; Grodigalerie, Bad Freienwalde; „Fotografia prasowa“,
- 1998r. „Ślady zwykłych ludzi“, Miejska Galeria Fotografii Rzeszów „Relikwiar“, Fotoinstalacja, Galerie, Schloß Altranft

Impressum

Herausgeber



Förderverein
Brandenburgisches
Freilichtmuseum Altranft e.V.

anlässlich der Ausstellung

ZBIGNIEW SEJWA

„RELIQUIAR“

Fotoinstallation, 1998

&

„SPUREN

GEWÖHNLICHER MENSCHEN“

Fotografien, 1996

in der GALERIE im Schloß

vom 31. Mai bis 19. Juli 1998

und

in der Kleinen GALERIE

Gorzów Wlkp. im Herbst 1998

Übersetzung aus dem Polnischen:

Robert Piotrowski

Fotos:

Zbigniew Sejwa

Gestaltung:

Ilona Roscher

Produktion:

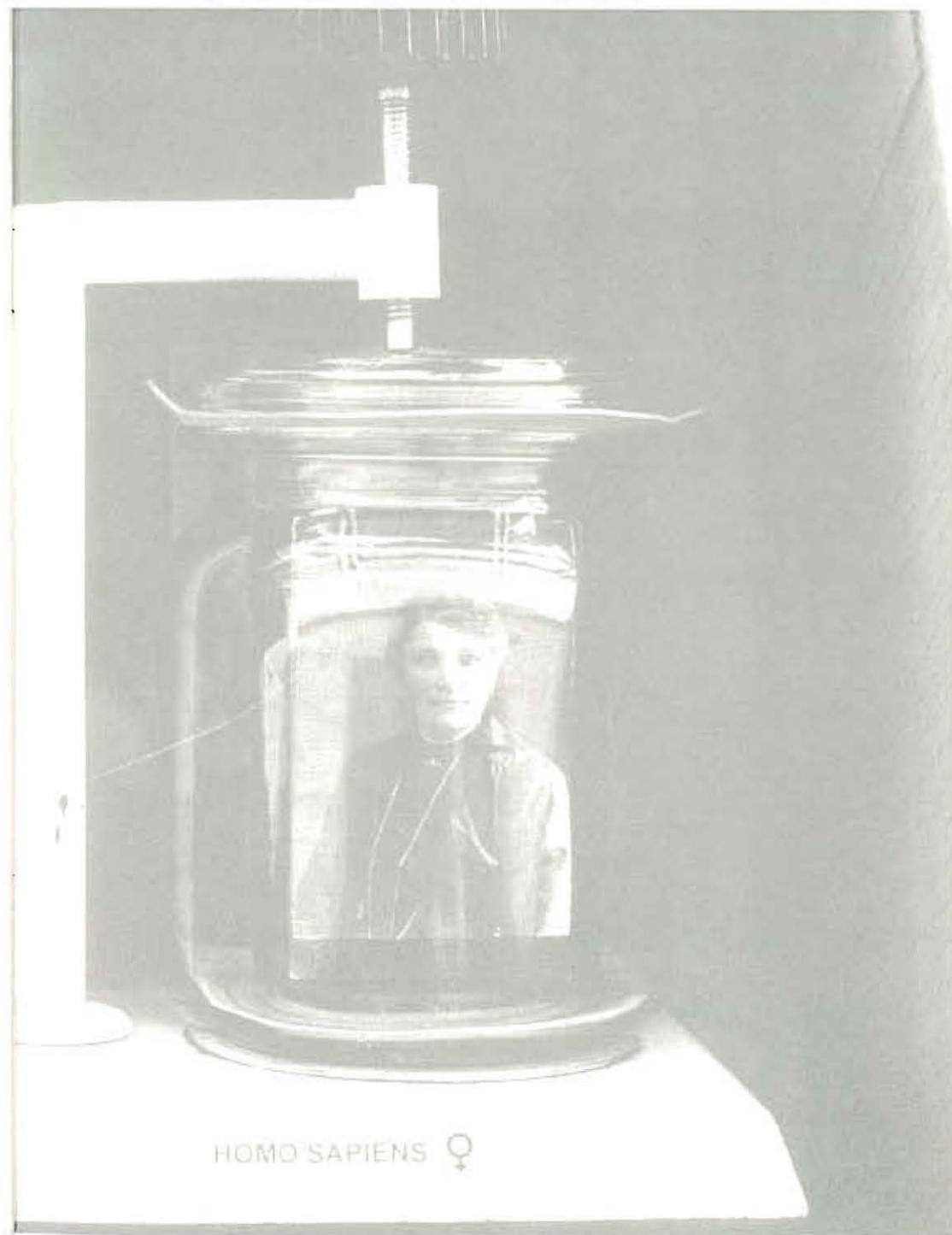
Agentur Giraffe

Druck:

Fürstenberger Druck & Verlag GmbH

Eisenhüttenstadt

*Dieser kleine Katalog und die Ausstellung
wurden gefördert durch die Europäische
Union-Förderprogramm INTERREG,
der EURO-REGION PRO EUROPA
VIADRINA
und dem Förderverein
Freilichtmuseum Altranft e.V.*



GALERIA  ZBIGNIEW SEJWA · RELIKWIARZ



HOMO SAPIENS 